

Η δεξιά οι δημόσιοι υπάλληλοι και το ΠΑΣΟΚ

ΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ του δημόσιου υπάλληλου, σε οποιοδήποτε τύπου κοινωνική οργάνωση, αποτελεί όπως είναι φανερό ένα βασικής σημασίας εργαλείο στα χέρια της κυρίαρχης ομάδας, τόσο για την συντήρηση και την αναπαραγωγή της ιδεολογίας της, όσο και για την παγίωση της εξουσίας της στο συγκεκριμένο χώρο άσκησης του.

Έτσι στον τόπο μας, ή Δεξιά, πού μονοπωλεί μέχρι σήμερα με μικρά (κι οριακά για την ιστορία μας) διαλείμματα την εξουσία, δημιούργησε συστηματικά εκείνες τις προϋποθέσεις που θα διευκόλυναν μια τέτοια λειτουργία και θα την αξιοποιούσαν μαζί μ' ολόκληρο τον κρατικό μηχανισμό κατά τα συμφέροντά της.

Με μια σειρά από προμελετημένες κι οργανικά δεμένες μεταξύ τους ρυθμίσεις, αποφάσεις και χειρισμούς, κατάφερε η Δεξιά για πολλά χρόνια να κυριαρχεί και να ταυτίζεται με τον κρατικό μηχανισμό:

■ ΕΛΕΓΧΟΝΤΑΣ, με πιστοποιητικά κοινωνικών φρονιμάτων τις διαδικασίες διορισμών.

■ ΠΡΟΩΘΩΝΤΑΣ, με ποικιλόμορφες (κι από συγκαλυμμένες μέχρι ανοιχτές, κομματικές ή παρακρατικές) παρεμβάσεις κι επεμβάσεις, τους «μετέρους», τους υποταγμένους, τους πολλά υποσχόμενους φιλόδοξους αναρχηγές, τους αμόρφωτους και τους ημιμαθείς σε καίρια σημασίας θέσεις κλειδιά, σε ανώτερους βαθμούς και μισθολογικά κλίμακα.

■ ΕΥΡΕΓΕΤΟΝΤΑΣ, δοσιλόγους κι ανίκανους και καθηλώνοντας μισθολογικά κι ιεραρχικά τους πατριώτες και τους ικανούς.

■ ΒΡΑΒΕΥΟΝΤΑΣ, το σκυμμένο κεφάλι, την αλλοτρίωση και την ετοιμότητα σε υποχωρήσεις και παραχωρήσεις

και τιμωρώντας την παρηγορία, το ήθος και την ικανότητα.

■ ΤΙΜΩΝΤΑΣ τους ελισσόμενους και τους συμβιβασμένους και χτυπώντας τους ευθείς και συνεπείς στο καθήκον τους λειτουργούς.

Οι «αξίες» και οι «μύθοι»: της εθνικοφροσύνης, της κομματικής αφοσίωσης, στο οποιοδήποτε πρόσωπο της Δεξιάς, της δύναμης και της εξασφάλισης πού εγγυάται το δοσιλογικό ή ταγματσαφελίτικο παρελθόν, της ανενδοίαστης προσαρμογής στα γού-στα, στις απαιτήσεις και τις σκοπιμότητες της εξουσίας, αποτέλεσαν για πολλά χρόνια τον ασφαλέστερο κριτή και παράγοντα ταχείας και σίγουρης ανέλιξης στη δημοσιοϋπαλληλική ιεραρχία, κι οι φωτεινές εξαιρέσεις, δεν κάνουν κι εδώ τίποτε άλλο απ' το να επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Για να μπορούν όμως να αποδίδουν στο μάξιμουμ οι φοβίες, οι εξαρτήσεις, κι οι παρεμβάσεις χρειαζόταν στο χώρο των δημοσίων υπαλλήλων, το κατάλληλο κλίμα, πού διαμορφώθηκε και συντηρήθηκε από ένα υποτονικό, πολλές φορές κυβερνητικό και χειραγωγούμενο δημοσιοϋπαλληλικό συνδικαλισμό, κι από το αυταρχικό κι αντιδημοκρατικό πλέγμα νόμων κι αποφάσεων πού συστηματικά κι μεθοδικά ύφταναν οι κυβερνήσεις της Δεξιάς για να ευνοχίσουν στη γένεση της κάθε προσπάθειας για συνδικαλιστική απελευθέρωση των δημοσίων υπαλλήλων.

Ταυτόχρονα, η Δεξιά αξιοποιώντας το χαμηλό επίπεδο πολιτικής συνειδητότητάς τους, μοιραία άλλωστε συνέπεια του βαθμού αυτονομίας κι ανεξαρτησίας του δημοσιοϋπαλληλικού συνδικαλιστικού κινήματος, επέτυχε σε σημαντικό βαθμό ν' αποπροσανατολίσει τους εργαζόμενους στη δημόσια διοίκηση από τους αγώνες για τα

κυρίαρχα προβλήματα τους, διαιρώντας τους με πλασματικές διαφοροποιήσεις κι οξύνοντας ψεύτικες μεταξύ τους αντιθέσεις, έτσι που να μπορούν οι κυβερνήσεις της να χρησιμοποιούν κατά τα συμφέροντά τους, τότε τους υπαλλήλους Α' κατηγορίας εναντίον των υπαλλήλων αποφοίτων Μέσης Εκπαίδευσης, τότε τους υπαλλήλους υπομηχανικούς εναντίον των υπαλλήλων μηχανικών, και τότε τους διοικητικούς υπαλλήλους ενάντια στους υπαλλήλους γεωπόνους.

Όλα αυτά, συνάρτηση του όλου επίπεδου ανάπτυξης του λαϊκού κινήματος, παίζαν πετυχημένα το ρόλο τους μέχρι πριν λίγα χρόνια πού η ασυδοσία της δικτατορίας ασέλγησε πάνω σε κάθε έννοια δημοσιοϋπαλληλικής δοντολογίας κι ευπρέπειας, κατάλυσε κάθε - εστω και στοιχειώδη - αίσθηση ντροπής, εκτοξέυοντας τυχο-διωκτικά στοιχεία στις κορυφές της υπαλληλικής ιεραρχίας, και παράλυσε τη διοίκηση με τους ανίκανους προσκυνητές της δικτατορίας που «επιτρέπουν» κάθε υπηρεσία και κάθε οργανισμό. Τώρα, όμως, τρία χρόνια, μετά την κατάρρευση της δικτατορίας κι αφού διαψεύσθηκαν όλες οι ελπίδες για ουσιαστικό εκδομοκρατισμό όλων των τομέων της δημόσιας ζωής, αφού η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απόδειξε με την πολιτική της, ότι ήταν απλά μια άλλη ακόμη κυβέρνηση της Δεξιάς στην Ελλάδα κι όχι η κυβέρνηση που στήριζε ή μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού για να θεμελιώσει μια δημοκρατική και καλύτερη ζωή για όλους τους εργαζόμενους σε μια ανεξάρτητη Ελλάδα, οι δημόσιοι υπάλληλοι σαν κομμάτι του εργαζόμενου λαού είδαν να μη λύνεται κανένα πρόβλημα τους.

-Το ενιαίο μισθολόγιο είναι ακόμη ένα συγκεκριμένο όραμα στα πλαίσια μιας πολιτικής πλη-

θορισμού κερδών για τους λίγους και λιτότητας και καταστολής για τους εργαζόμενους.

- Οι υπάλληλοι «Β' κατηγορίας», περιμένουν ακόμη την υλοποίηση της κατηγορηματικής διαβεβαίωσης του κ. Ράλλη ότι μέχρι τις... 31.12.76 θα είχαν αποκατασταθεί οι πριν από τον κώδικα 1811)51 διορισθέντες με τροποποιητικό του 434 του '76 νόμο.

- Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Δημοσίων Υπαλλήλων Κλάδου Μ.Ε. εξακολουθεί να διαμαρτύρεται για το απαράδεκτο καθεστώς καθήλωσης για είκοσι δύο ολόκληρα χρόνια του συνόλου των μελών της στον «ανώτερο βαθμό», τον έκτο μέχρι τη σύνταξη τους.

- Οι υπάλληλοι επιστήμονες εξακολουθούν να βλέπουν τη ραγδαία ανέλιξη «μετέριων» σε ειδικές θέσεις μέσα από μεθοδεύσεις παρακολούθησης «Σχολών Διοικήσεως» κατ' επιλογήν.

- Οι υπάλληλοι - επιστήμονες γίνονται καθημερινά μάρτυρες μιας πραγματικότητας που οροθετείται απ' την άσκηση μιας αναρχής, απρογραμμάτιστης κυβερνητικής πολιτικής πού συστηματικά αγνοεί τα μεγάλα προβλήματα του τόπου και καταπιάνεται μόνο με ευκαιριακές κι ατεκμηρίωτες ρυθμίσεις περιθωριακών και δευτερεύουσας σημασίας θεμάτων.

- Οι οργανισμοί των υπηρεσιών «ετοιμάζονται» ακόμη ερήμην των ενδιαφερομένων κι όσοι φημισθησαν αποβλέπουν - με ευπρεπέστερες ίσως μεθοδολογίες να παγιάσουν τις καλά γνωστές και χρεοκοπημένες πια διαδικασίες στήριξης του κόμματος εξουσίας.

- Η στελέγωση των δημοσίων υπηρεσιών χλωαίνει ακόμα απελπιστικά, με οριακής σημασίας συνέπειες, την πλημμελή μελέτη, επίβλεψη κι εκτέλεση των δημοσίων έργων, την θλιβερή κατάσταση των πολεοδομικών γραφείων κλπ.

- Η επάνδρωση των δημόσιων

υπηρεσιών γίνεται ακόμη με κριτήρια τουλάχιστον αμφισβητούμενα κι εν πάση περιπτώσει καθόλου αντικει-μενικά.

Το ΠΑΣΟΚ στα τρία χρόνια αγώνα του στη Βουλή στους μαζικούς χώρους και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, βρέθηκε αποφασιστικά και με συνέπεια συμπαρταστής στα δίκαια αιτήματα και στους αγώνες όλων των εργαζόμενων και φυσικά και των εργαζομένων στη Δημόσια Διοίκηση.

Ήταν το ΠΑΣΟΚ, πρωτοπορία μέσα κι έξω απ' τη Βουλή: για να μη περάσει το νομοσχέδιο για τον εξαρτημένο απ' το κόμμα εξουσίας συνδικαλισμό, για δίκαιους και σωστούς οργανισμούς με την ουσιαστική συμμετοχή των ενδιαφερομένων, για άρση των αδικιών στη μισθολογική κι ιεραρχική εξέλιξη όλων των κλάδων δημοσίων υπαλλήλων, στους αγώνες για θέσπιση ενός δικαίου ενιαίου μισθολογίου για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους έτσι που να εξασφαλίζεται για όλους μια ικανοποιητική κι αξιοπρεπή ζωή, στην προσπάθεια για να κατακτηθεί απ' όλους τους δημόσιους υπαλλήλους η συνείδηση ότι τα δήθεν προβλήματα αντιθέσεων ανάμεσα σε κλάδους εργαζομένων είναι στην πράξη ψευδοπροβλήματα πού καλλιεργούνται σκοπίμα κι «οξύνονται» μεθοδευμένα απ' το κατεστημένο και τη Δεξιά για ν' αποπροσανατολισθούν οι αγώνες των εργαζομένων απ' τους κύριους στόχους τους.

Το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, Κίνημα Λαού για τη Δημοκρατική Αλλαγή στην κοινωνία μας και για την πρόοδο του τόπου και του λαού μας αποδίδει μεγάλη σημασία στο ρόλο και στη συμβολή των δημοσίων υπαλλήλων σε μια Δημόσια Διοίκηση ταχμένη στην υπηρεσία των συμφερόντων της πατρίδας μας.

Αυτή η εκτίμηση του ΠΑΣΟΚ φαίνεται καθαρά τόσο

στην πολιτική απόφαση της Πρώτης Συν-διάσκεψής του τον Ιούλη του 77, όσο και στην πολιτική απόφαση της πρώτης συνεδρίασης της εκλεγμένης Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ.

Το ΠΑΣΟΚ απευθύνεται στους δημόσιους υπάλληλους σαν ελεύθερους και δημοκρατικούς πολίτες κι εργαζόμενους και τους καλεί να το πλησιάσουν, να το γνωρίσουν και να διαπιστώσουν συνολικά, την συνεπή, καθόλου δημαγωγική κι απευθύνω πάντα τεκμηριωμένη συμπάραταξη του στους αγώνες τους.

Μέσα απ' τις Κατευθυντήριες Γραμμές της κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ πού το κάθε μέλος, φίλος κι οπαδός του ΠΑΣΟΚ, θα είναι σε λίγες μέρες πρόθυμο να τους αναλύσει, ιδιαίτερα στους τομείς πού τους ενδιαφέρουν σαν πολίτες αυτής της χώρας κι εργαζόμενους, θα δουν πόσο χειροπιαστά, άμεσα και πρακτικά θέλει και μπορεί το ΠΑΣΟΚ να αντιμετωπίσει τα προβλήματα τους σαν κομμάτι των προβλημάτων του τόπου μας και του λαού μας.

Το ΠΑΣΟΚ τρία χρόνια απ' την ίδρυση του μεθοδικά κι υπεύθυνα και μέσα από πολλές αδυναμίες κι αναπόφευκτα λάθη έχτισε το όραμά του για μια καλύτερη, ανεξάρτητη και δημοκρατική Ελλάδα, με συγκεκριμένες πολιτικές πράξεις και θέσεις. Πράξεις και θέσεις που τις ξέρει πια ο κάθε εργαζόμενος απ' άκρον σ' άκρον στην Ελλάδα.

Και ξέρει κι ο δημόσιος υπάλληλος, μαζί με τον αγρότη, τον εργάτη, τον νεολαίο, τον μικρομεσαίο επαγγελματία, τον εργαζόμενο επιστήμονα και τον ιδιωτικό υπάλληλο, ότι το ΠΑΣΟΚ είναι το Κίνημα πού τον εκφράζει, πού αγωνίζεται για τα συμφέροντα του και που δεν τον θυμήθηκε σαράντα μέρες πριν τις εκλογές. Το ΠΑΣΟΚ θα σεβαστεί την απόφασή του.

Δ.Κ.Ρ.